

(λέγεται σκωπτικῶς ἐπὶ τῶν ὑπερηφανευομένων νεοπλούτων) Ἄλμυρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχοντένω.

ἀρχόντι τό, Α.Ρουμελ. (Καρ.) Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχοντας.

Ἀρχων: Ἄσμ.

Καλῶς τ' ἀρχόντια ποῦ ῥθανε νὰ φάμε καὶ νὰ πιῶμε
Καρ.

Ἥλιους καὶ χιόνια, | παντρεύονται τ' ἀρχόντια
Μακεδ.

ἀρχοντιά ἡ, ἀρχοντία Ζάκ. Κορσ. Πελοπν. (Λακων. Λεῦκτρ. Μάν.) Πόντ. (Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀρχοδιά Μέγαρ. ἀρχοντιά κοιν. ἀρχοντιά βόρ. ἰδιώμ. ἀρχοδιά πολλαχ. ἀρχονδιά πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. ἀρχοδιά Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀρχοντιά Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ἰκαρ. Κάμπ. Μεγίστ. Σύμ. κ.ά. ἀρχόντια Σύμ. ἀρχογκιά Κάλυμν. Κύπρ. ἀρχοντζιά Κάλυμν. ἀρχοντιά Πελοπν. (Μάν.) ἀρχοδέ Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀρχοντία = ἐπικράτεια ἀρχοντος, ἐπαρχία. Ὁ τύπ. ἀρχοδέ κατὰ μεταπλασμὸν ἐκληφθεὶς ὡς ὁσμῆς δηλωτικὸς. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,348.

Α) Κυριολ. 1) Περιληπτικῶς οἱ ἀπὸ καταγωγῆς ἢ ἐπὶ πλούτῳ ἢ ἀξιώματι ἐπιφανεῖς, ἀρχοντες Λεξ. Δημητρ.: Ἄσμ.

Ἐνθά χιλιάδες ἀρχοντιά πάνε νὰ πάρουν νύφη
μὲ τετρακόσια δυὸ ἄργανα καὶ χίλιους συμπεθέρους.

2) Εὐγένεια καταγωγῆς σύνθηθ.: Δὲν περνᾷ οἱ ἀρχοντιὲς
τώρα, πρέπει νὰ δουλέψῃ γιὰ νὰ ζήσῃ σύνθηθ. || Παροιμ. φρ.

Ἀρχοντιά 'ς τὰ φανερά | κ' ἡ κοιλιά μας ταμπουρά
(ἐπὶ πτωχοῦ καυχωμένου διὰ τὴν εὐγενῆ καταγωγὴν) Λεξ.
Δημητρ. Ἀρχοντιά κι ἄδεια κοιλιά (ἐπὶ πτωχοῦ ἀνοήτως
ὑπερηφανευομένου διὰ τὸ γένος) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Τοὺ
βάρισι 'ς τ'ν ἀρχοντιά (ὑπερηφανεύθη) Στερελλ. (Αἰτωλ.)
|| Παροιμ.

Ἄν χάθησαν τὰ χρήματα, ἡ ἀρχοντιά ἀπομένει
(ἡ ἀπώλεια τοῦ πλούτου δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ἀπώλειαν
τῆς εὐγενοῦς καταγωγῆς. Πβ. Εὐριπ. Ἀποσπ. 1051 «εἰ τοῖς
ἐν οἴκῳ χρήμασι λελείμμεθα, | ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γεν-
ναῖον μένει») ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,525

Τὸ ἔχει πάει κ' ἔρχεται κ' ἡ ἀρχοδιά 'πομένει
(συνών. τῇ προηγουμένῃ) Θήρ.

Ἀρχοδιά χωρὶς τὰ ἔχει | τύφλα του ὁποῦ τὴν ἔχει
(ἄνευ πλούτου δὲν ἔχει ἀξίαν ἢ εὐγένεια τοῦ γένους. Πβ.
Εὐριπ. Ἡλέκτρ. 37 «λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων γε
μὴν | πένητες ἔνθεν ἠγένοι' ἀπόλλυται». Περὶ τῶν πολλα-
χοῦ πολλῶν παραλλαγῶν τῆς παροιμ. ἰδ. ΝΠολίτ. Παροιμ.
2,527) Θήρ. 3) Ἐμφάνισις εἰς ἀρχοντα ἀρμόζουσα,
μεγαλοπρέπεια κοιν.: Ἐχει μὲ ἀρχοντιά ἀπάνω του. Μπαί-
νεις 'ς τὸ σπῖτι του καὶ βλέπεις ἐκεῖ μέσα ὅλα μυρίζουν ἀρχον-
τιά. Περπατεῖ μ' ὅλη τὴν ἀρχοντιά κοιν. Ἡ-ῖ-ἀρχοδιά τοῦ
σπιθιοῦ (ἡ καλαισθησία) Κρήτ. || Γνωμ. Ἡ πάστρα εἶναι
μισὴ ἀρχοντιά πολλαχ. || Ἄσμ.

Ψιλομελαχρινάκι μου, ἐκεῖα ποῦ στέκεις στάσου
νὰ παίρῃ ὁ κόσμος ἀρχοδιά ἀπὸ τὴν ἀρχοδιά σου
Κρήτ. 4) Λεπτότης τρόπων εἰς τὴν συμπεριφορὰν, εὐγέ-
νεια σύνθηθ.: Ἐχει ἀρχοντιά ἀπάνω του. Ἀπομακρὰ φαίνε-
ται ἡ ἀρχοντιά του σύνθηθ. || Γνωμ.

Ἀδύνατο εἶναι νὰ γενῇ χοῖρου μαλλὶ μετὰξι
καὶ τοῦ χωριάτη τὸ παιδί μὲ ἀρχοδιά καὶ τάξι
Θήρ.

Ἡ ἀρχογκιά συνήθειο κ' ἡ τάξι γονικό 'ναι
(ἡ μὲν εὐγένεια εἶναι ἕξις, ἡ δὲ τάξις κληρονομικὴ) Κά-
λυμν. || Ἄσμ.

Ὅσοι τὸν ἐγνωρίζανε τὸν ἀγαποῦσαν ὅλοι,
γιατ' ἦτο βρύσι τὸ ἀρχοδιάς καὶ τοῇ τιμῇ περ' βόλι
Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Α 82 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.)
«ἦτονε τὸ ἀρετῆς πηγὴ καὶ τὸ ἀρχοντιάς ἡ φλέγα». Συνών. ἀρχονταρίκι 4. β) Πληθ., φιλόφρονες περι-
ποιήσεις Θήρ.: Ἡπῆα 'ς τὸ σπῖτι του καὶ μοῦ 'καμε τόσες
ἀρχοδιὲς Θήρ. 5) Πλούτος πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ὁ δεῖνα τρανὸν ἀρχοντιάν ἔδ' (ἔχει) Τραπ. Εἰς τὸ πουργίν σας ἀρχογκιάν! (εὐχὴ) Κύπρ. | Παροιμ. Ἡ ἀρχοντιά καὶ ὁ βῆχας δὲν περνοῦν ἀβόιστα (δὲν δύναται ν' ἀποκρυβῇ ὁ πλούτος καὶ ὁ βῆχας) Λεξ. Μ. Ἐγ-
κυκλ.

Ἡ ψώρα μας εἶναι πολλὴ κ' ἡ ἀρχοντιά μας λίγη
(ἐπὶ πτωχοῦ ἐπιδεικνυομένου ὡς πλουσίου) Αἴγιν.

Σὰν δὲν εἶδ' ἀπὸ 'ενεά, | πῶς θὰ σοῦ πρέπ' ἡ ἀρχοντιά;
(τὰ πλούτη ἀρμόζουν εἰς τοὺς εὐγενεῖς τὴν καταγωγὴν.
'ενεά = γενεά) Κάσ.

Ἡ ἀρχοντιά 'ς τοῦ ἄλλου κ' ἡ φτώχεια 'ς τοῦ γουμάρι
(ἀπὸ τὸ χρησιμοποιοῦμενον ζῶον φαίνεται ἡ οἰκονομικὴ
κατάστασις) Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἦνισαν τρεῖς 'ς σὴν ἀρχοντιάν σνερεῖ τὴν ἐφτωδεῖαν
(ὅστις τρέχει εἰς τὴν ἀρχοντιάν συναντᾷ τὴν πτωχείαν, ἦτοι
ὁ τολμῶν ν' ἀναλάβῃ μεγάλας ἐπιχειρήσεις πρὸς πλουτι-
σμὸν κινδυνεύει ν' ἀπωλέσῃ τὸ πᾶν) Τραπ.

Ἀρκως μὲ τὴν ἀρχογκιά του | τῷ ὁ φτωχὸς μὲ τὰ παιδικιά του
(ὁ πλούσιος ὑπερηφανεύεται διὰ τὸν πλοῦτον του, ὁ δὲ
πτωχὸς διὰ τὰ τέκνα του) Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ μεσν.

Β) Μεταφ. 1) Ψώρα (ἡ σημ. κατ' ἀντίφρασιν) Πε-
λοπν. (Λακων.): Αὐτὸς ἔχει τὴν ἀρχοντιά. Μὴ πάῃς 'κεῖ, γιατ'
ἐναι ἀρχοντιά. 2) Ταχεῖα ἀναπνοή, λαχάνιασμα Νίσυρ.:
'Ο χοῖρος ἔχει ἀρχοντιά.

*ἀρχοντιακά ἐπίρρ. ἀρχοντιάκα Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀρχοντιακός.

Κατὰ τρόπον ἀρχοντικόν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχον-
τάδικα.

*ἀρχοντιακὸς ἐπίθ. ἀρχοντιάκός Πόντ. (Οἶν. Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχοντιά καὶ τῆς καταλ. -ιακός.

Ὁ ἀνήκων εἰς πλούσιον. Συνών. ἀρχοντικὸς Α3.

ἀρχοντίζω ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάνης 139.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχοντας. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ.

Προσδίδω μορφὴν ἀρχοντικὴν, πλουσίαν εἰς τι, πλου-
τίζω τι: Μόνο τὸ βλογημένο τὸ κρέας ἀρχοντίζει τὸ τραπέζι.

ἀρχοντικά ἐπίρρ. σύνθηθ. ἀρχοδικὰ πολλαχ. ἀρ-
χοντι'κά βόρ. ἰδιώμ. ἀρχοδ'κά Λέσβ. (Πάμφιλ.) κ.ά.
ἀρχοντικά Μεγίστ. Ρόδ. κ.ά. Συγκριτ. ἀρχοντικώτερα Πε-
λοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρχοντικός.

Κατὰ τρόπον εἰς ἀρχοντα ἀρμόζοντα ἔνθ' ἄν.: Ζῇ - μιλεῖ
- νύνεται - περνᾷ - φέρεται ἀρχοντικά σύνθηθ. || Παροιμ.

Ἀρχοντικά πορεύομαι καὶ σκύλλινα περνᾶω
(ἐπὶ πτωχαλαζόνων) Πελοπν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχον-
τάδικα.

ἀρχοντικάτα ἐπίρρ. Ζάκ. ἀρχοντιάτα Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρχοντικός.

Ἀρχοντικά, ὁ ἰδ.

ἀρχοντίκι τό, Κεφαλλ. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀρχοντίκιον = ἐκκλησιαστικὸν
ἀξίωμα.

Εὐγένεια καταγωγῆς: Γνωμ.

Ἀρχοντίκι χωρὶς ἔχει, | φάκελα του ποῦ τὸ ἔχει

Κεφαλλ. Τ' ἀρχοντικὸν τοῦ χασάπη δαχτυλίδι ἀπ' ἄντερα Λεξ. Δημητρ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀρχοντικὸν τοπων. Κάρπ.

*ἀρχοντικῶ, ἀρχογκῶ Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντικόν, δι' ὃ ἰδ. ἀρχοντικός. Τὸ ἀρχογκῶ ἔκ τοῦ διαμέσου ἀρχοντ' κῶ καθ' ἀπλολογίαν. Γίνομαι πλούσιος: Γνωμ.

Ὅντ' ἀρχογκῶς μὴ θαίρεσαι κῖ ὄντα φτωγῆς μὴ κλαίης (ἐκ τὴν πλουτίσης μὴ χαίρης καὶ ὅταν φτωχύνῃς μὴ κλαίης). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχοντένω.

ἀρχοντικός ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.) ἀρχο-
κός πολλαχ. ἀρχοντ' κός βόρ. ἰδιώμ. ἀρχοδικός πολ-
αχ. βόρ. ἰδιώμ. ἀρχοντικός Κάρπ. Κεφαλλ. Τήλ. Χίος
ἀ. ἀρχόντ' κους Μακεδ. ἀρχόντικός Πόντ. ἀκρόντι-
κός Πόντ. (Χαλδ.) Θηλ. ἀρχοντικέσσα Πόντ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀρχοντικός.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἀνέκων εἰς ἀρχοντα Κύθηρ. Πε-
λοπν. (Δημητσάν.) κ.ά.: Χωράφι ἀρχοδικὸ Κύθηρ. || Παροιμ.
φρ. Ἀρχοντικὸ βολίμι δὲ βουλιάζει (αἱ παρανομίαι τῶν ἰσχυ-
ρῶν δὲν τιμωροῦνται). 2) Ὁ ἐμπρέπων εἰς εὐγενῆ σύνθηθ.:
Λόγος ἀρχοντικός. Φερσίματα ἀρχοντικά. 3) Ὁ ἀνέκων
εἰς πλούσιον σύνθηθ.: Ἀρχοντικός γάμος. Ἀρχοντικὴ φορε-
σιὰ. Ἀρχοντικὸ σπῖτι - τραπέζι κττ. κοιν. || Παροιμ. φρ.
Γαιδουρινὰ μοῦτρα, ἀρχοντικὴ ζωὴ (ἐπὶ ἀναιδοῦς κειτορ-
θώνοντος νὰ ἔχη ὅσα τοῦ χρειάζονται διὰ νὰ ζῇ) Αἴγιν.
Συνών. *ἀρχοντῖα κός. 4) Ὁ ἔχων ἐμφάνισιν μεγαλο-
πρεπῆ σύνθηθ.: Ἀρχοντικὸ ἀντρόγνυο - παιδί. 5) Εὐγενῆς
τοὺς τρόπους, φιλόφρων Θήρ. Κεφαλλ. κ.ά.: Ἀσμ.

Ἐσὲ σοῦ πάνε, νεούτσιε, ἐνγὰ μοιρολοῖστρες,
οἱ τρεῖς ἀπὸ τῇ μιᾷ μερῶ κ' οἱ τρεῖς ἀπὸ τὴν ἄλλῃ
κ' οἱ τρεῖς οἱ καλύτερες ἀπάνω ἀπ' τὸ κεφάλι,
ἀρχοδικὴ κ' εὐγενικὴ...

Κεφαλλ.

Β) Οὐδ. οὐς. 1) Οἰκία εὐγενοῦς καὶ πλουσίου, φιλο-
φρονήσεως δὲ χάριν καὶ πᾶσα οἰκία σύνθηθ.: Ἐδῶ εἶναι
τ' ἀρχοντικὸ σας; Ὁ Θεὸς νὰ φυλάῃ τ' ἀρχοντικὸ σας! σύνθηθ.
Καλῶς σᾶς εὗρηκα 'ς τὸ ἀρχοδικὸ σας Κρήτ. || Ἀσμ.

Σὲ τοῦτο δῶ τ' ἀρχοντικὸ πέτρα νὰ μὴ θραίσῃ
κῖ ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃ

Λεξ. Δημητρ.

Ἐτοιμονὰ τ' ἀρχοδικὸ ἐρέχτηκα περίσσα,
γιατ' εἶναι τὰ δοκάρια δὸν μὴλξες καὶ κυπαρίσσα

Κρήτ.

Ἀμε, μάννα, 'ς τὸ σπῖτι σου, κῖ ἄμε 'ς τ' ἀρχοντικὸ σου
καὶ τὸ Μεγάλο Σάββατο θὰ 'σαι μὲ τὸν νιό σου

Μήλ. Ἀντίθ. φτωχικό (ἰδ. φτωχικός). Ἡ λ. ὑπὸ τοὺς
τύπ. Ἀρχοντικὸ καὶ Ἀρχοντικὰ τοπων. Κρήτ. Πελοπν. (Γύθ.)

β) Οἰκογένεια Κάρπ.: Ἀσμ.

Σκλάος σου θεν' ἀπογραφτῶ μ' ὄλον τ' ἀρχοντικόν μου.

2) Ἡ νόσος φθίσις (κατὰ παράλειψιν τοῦ οὗς. κακὸ)
Πελοπν.: Τὸν ἔπιασε τ' ἀρχοντικόν. 3) Περιληπτικῶς αἱ
εὐγενεῖς ἢ πλούσιοι Ἄνδρ. Κεφαλλ. Πελοπν. κ.ά.: Τὸ ἀρ-
χοδικὸ ἠπήνε κατὰ κράτους (τὸ γένος τῶν ἀρχόντων ἔπαυσε
νὰ ὑπάρχῃ) Ἄνδρ. || Παροιμ.

Ἡ δεῖρε το τ' ἀρχοδικὸ ἢ χέρι μὴν τοῦ βάλῃς

(ἢ μὴ ἐπιχειρήσῃς τι ἢ ἐπιχειρήσας μὴ τὸ ἀφήσῃς ἡμιτε-
λές) Κεφαλλ. Ἄν δὲν ἔχῃς δουλειά, πήγαινε 'ς τ' ἀρχοντικὰ
νὰ βρῇς Πελοπν. Ἡ σημ. καὶ μεσν. 4) Πληθ., οἱ ὄρχεις
Πελοπν. (Τρίπ.) Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.): Φρ. Ἐπίασεν ἄτον
ἀσ' σ' ἀκρόντικα κῖ ἀσ' σὴν καρδίαν (τὸν ἐστενοχώρησε
πολύ) Χαλδ. || Ἀσμ.

Ἐρπαξαν ἄτον οἱ δούλλ' Ἐβραῖοι | ἀσ' σ' ἀρχόντικα κῖ ἀσ' τὴν
Κερασ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχίδι 1. [καρδίαν

ἀρχοντίλα ἢ, Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τῆς καταλ. -ίλα.

Ἡ τοῦ ἀρχοντος ιδιότης, συνήθως εἰς εἰρωνικὰς φρά-
σεις ἐπὶ τῶν προσπαθούντων νὰ φαίνωνται ὡς ἀρχοντες:
Μὰς πῆρε ἀπὸ τῇ μύτῃ ἢ ἀρχοντίλα του. Ὅλο ἀρχοντίλες μυ-
ρίζει. Ἀπὸ μιᾷ ὥρᾳ δρόμο σὲ πιάνει ἢ ἀρχοντίλα της.

ἀρχοντιλίκι τό, πολλαχ. ἀρχοντ'λίξ' πολλαχ. βόρ.
ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τῆς Τουρκ. καταλ. -λίκι.

1) Τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχοντος Πελοπν. (Λακεδ.): Ἀσμ.

Ἐῖνε πεντε δίσκοπους, δέκα μητροπολίτες

καὶ δεκαπέντε ἀρχοντες μ' ὅλα τ' ἀρχοντιλίκια

(δίσκοπους ἀντὶ ἐπίσκοπους) Λακεδ. 2) Ἡ κοινωνικὴ
θέσις τοῦ ἐπιφανοῦς πολίτου πολλαχ.: Τοὺς ἔκαμε τ' ἀρχον-
τιλίκι καὶ δὲ μιλιοῦνται.

ἀρχοντισμός ὁ, Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀρχοντίζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ ιδιότης τοῦ ἀρχοντος: Ἀσμ.

Σήμερα 'ν τὰ φῶτα κ' οἱ φωτισμοὶ

καὶ χαρὲς μεγάλες κῖ ἀρχοντισμοὶ

(ἄσμα τῶν καλάνδων κατὰ τὰ Θεοφάνεια).

ἀρχοντόγαμος ὁ, Σκυρ. ἀρχοντουγάμους Μακεδ.
(Χαλκιδ.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ γάμος.

Γάμος εὐγενῶν, πλουσίων ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Γίνιτι γάμους, γίνιτι, γίνιτ' ἀρχοντουγάμους

Χαλκιδ.

ἀρχοντογειτονιά ἢ, Λεξ. Δημητρ. ἀρχοντουγειτου-
νιά Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ γειτονιά.

Συνοικία κατοικουμένη ὑπὸ εὐγενῶν, πλουσίων ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Ἰδῶ 'ς τοὺν κάτω μαχαλὰ κῖ 'ς τὴν ἀρχοντουγειτονιά

Ζαγόρ. Συνών. ἀρχοντομαχαλὰς.

ἀρχοντογενεᾶ ἢ, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ γενεά.

Γένος ἀρχόντων, γένος ἀριστοκρατικόν.

ἀρχοντογεννημένος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ γεννημένος μετοχ.
τοῦ ρ. γεννῶ.

Γόνος ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας πολλαχ.: Ποίημ.

Ἐσὺ 'σαι ἀπ' ἀρχοντόσπιτο κῖ ἀρχοντογεννημένη

ἸΠολέμ. Παλ. βιολ. 164. Συνών. ἀρχοντογέννητος.

ἀρχοντογέννητος ἐπίθ. ΦΠανᾶ Λυρικ. 405.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀρχοντας καὶ τοῦ ἐπίθ. *γεννητός
< γεννῶ.

Ἀρχοντογεννημένος, ὁ ἰδ.: Ποίημ.

Παντοῦ χαρά, παντοῦ τραγούδι, | μὰ τ' ἀρφανά ποῦ νὰ 'ναι τάχα;
τ' ἀρχοντογέννητ' ἀγγελοῦδι | ἔτσι τ' ἀφήσαμε μονάχα;

ἀρχοντογῆδος ὁ, ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,193.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ γῆός.

Υἱὸς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας: Ποίημ.

Ἐνοίωσε ποῦ 'ν' ἀρχοντογῆδος κῖ ἀπὸ γενεὰ μεγάλη.

Πβ. ἀρχοντοκωπέλλα.

ἀρχοντογυναῖκα ἢ, σύνθηθ. ἀρχοδογυναῖκα πολλαχ.
ἀρχοντουγ'ναῖκα βόρ. ἰδιώμ. ἀρχοδουγ'ναῖκα πολλαχ. βόρ.
ἰδιώμ. ἀρχοντογύναικα Λεξ. Δημητρ. ἀρχοντογυναῖκα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀρχοντας καὶ γυναῖκα.

